

Plzeňský deník, 7. 12. 1999

S diabetem se může – a musí - bojovat

Podle registrace je půl milionu trpících cukrovkou, ve skutečnosti však ještě víc

V naší republice je v současné době registrováno půl milionu lidí trpících cukrovkou. Diabetes mellitus je nemoc známá více než tři tisíce roků a řadíme ji mezi tzv. civilizační choroby. V zásadě jde o to, že nemocný není schopen plně využít živiny, které jeho tělo přijme, bez podávání inzulínu nebo medikamentů podporujících jeho tvorbu. Takový člověk by vlastně trpěl podvýživou i kdyby jedl sebevíc.

O této nemoci a lidech, které trápí, ale kteří s ní i účinně bojují, jsme u příležitosti nedávného III. sjezdu Svazu diabetiků České republiky hovořili s jeho delegátem, předsedou plzeňské organizace RNDr. Vojtěchem Kaskou, CSc. A první otázka zněla: Statistika hovoří o tak vysokém počtu nemocných, že se tomu ani nechce věřit. Není to číslo nadsazené, „zaokrouhlené“ nahoru?

„V žádném případě. Naopak. Půl milionu lidí je v péči lékařů. Kdyby došlo k vyšetření veškeré populace, bylo by číslo ještě vyšší. Jistě, ne všichni z těch 500 tisíc potřebují injekční stříkačky. Je to naštěstí „pouze“ asi 70 tisíc, co si musí píchat inzulín, někteří dokonce několikrát denně. Mezi takto nejvážněji postiženými je bohužel na 1700 dětí.“

Jistě také proto bylo v závěru listopadu v Praze pod patronací Řádu maltézských rytířů a za přítomnosti prezidenta Václava Havla otevřeno vzdělávací centrum pro diabetické děti.

„Ano, je to tak a největší zásluhu na tom má Sdružení rodičů a přátel diabetických dětí. Má úctyhodný počet 1400 členů. Přitom Svaz diabetiků ČR má asi 10 tisíc členů, což je určitě vzhledem ke zmíněnému půl milionu nemocných nepoměr.“

O tom jste zřejmě na III. sjezdu jednali – abyste rozšířili své řady, aby vám lidé důvěřovali. Jaká doporučení z jednání vzešla a jak je hodláte respektovat u nás, v Plzni?

„Především tím, že naše nyní zhruba dvoustčlenná organizace bude pro diabetiky skutečně mnohostranně a prakticky užitečná. Hlavně chceme dál rozvíjet součinnost s diabetologickými organizacemi při předcházení komplikací nemoci. To se nám už dlouho daří především s I. interní klinikou Fakultní nemocnice v Plzni díky MUDr. Z. Rušavému, CSc., i jeho spolupracovníkům MUDr. S. Lacigové a MUDr. J. Tomšů, a rovněž díky MUDr. P. Šifaldovi z II. interní kliniky.

A dál?

„Organizujeme pravidelná rehabilitační cvičení v bazénu na Slovanech vždy v úterý od 7⁰⁰ do 8⁰⁰ a v pátek od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ hodin. Pořádáme rekondiční tábory, desetidenní i pouze víkendové, přičemž úspěšně spolupracujeme se sesterskou organizací svazu postižených civilizačními chorobami. Je to vynikající věc nejen pro zlepšení fyzické a duševní kondice, ale účastníci se též dozvědí spoustu cenných informací od řady nejpovolanejších odborníků – tedy nenásilné kolektivní školení, diskuse, praktické ukázky, výměna zkušeností mezi pacienty.

Pokud vím, máte v konzultační a poradenské činnosti všeobecně dobrou tradici a tato vaše aktivita se nejspíš nesoustřeďuje jenom na tábory...

„Takovým místem našeho setkání je Středisko pro zdravotně postižené v Radyňské ulici č. 9. Naše plzeňská organizace Svazu diabetiků ČR zde poskytuje zájemcům rady z oblasti

zdravotní, ale i sociální, je tu možno seznámit se s vhodnou literaturou o léčbě, o skladbě potravin, půjčit si časopis Diaživot, naučit se obsluhovat glukometr – a tak dále.“

Kdy mohou zájemci přijít?

„Od nového roku ještě častěji než dosud: každou středu mezi 15⁰⁰ a 17⁰⁰ hodinou. Rádi uvítáme skutečně každého. A pochopitelně i nové zájemce o členství v našem svazu.“

Za rozhovor děkuje
Josef Tichý